

Pers en Voorlichting

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 55/09

25 juni 2009

Arrest van het Hof van Justitie in zaak C-14/08

Roda Golf & Beach Resort SL

**BUITENGERECHTELIJKE STUKKEN DIE BUITEN EEN GERECHTELIJKE
PROCEDURE OM ZIJN OPGESTELD, ZOALS NOTARIËLE AKTEN, VALLEN
BINNEN HET SYSTEEM VAN INTRACOMMUNAUTAIRE BETEKENING EN
KENNISGEVING**

De in die regeling bedoelde justitiële samenwerking kan plaatsvinden zowel in het kader van een gerechtelijke procedure als buiten een dergelijke procedure om

De verordening inzake de betekening en de kennisgeving¹ heeft tot doel, de verzending tussen de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, met het oog op betekening of kennisgeving ervan, te verbeteren en te versnellen.

In oktober 2007 liet de vennootschap naar Spaans recht, Roda Golf & Beach Resort SL, door een notaris te San Javier een akte opmaken met het oog op het laten verzenden, overeenkomstig de verordening inzake de betekening en de kennisgeving, van zestien brieven aan in het Verenigd Koninkrijk en in Ierland gevestigde geadresseerden door tussenkomst van de griffie van de Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de San Javier (Spanje). Die brieven betroffen de eenzijdige ontbinding van verkoopovereenkomsten voor onroerende goederen, die tussen die vennootschap en genoemde geadresseerden waren gesloten. Uit de inhoud van de brieven blijkt geen verband met een aanhangige gerechtelijke procedure.

De griffier heeft verzending van de betrokken akte aan de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk en Ierland geweigerd, op grond dat de kennisgeving daarvan niet in het kader van een gerechtelijke procedure plaatsvond en dus niet binnen de werkingssfeer van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving viel. Roda Golf heeft tegen die beslissing beroep ingesteld. De Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de San Javier, waarbij het beroep aanhangig werd gemaakt, wenst bijgevolg te vernemen of de betekening en de kennisgeving van buitengerechtelijke stukken buiten een gerechtelijke procedure om, wanneer die plaatsvinden tussen particulieren, binnen de werkingssfeer van genoemde verordening vallen.

¹ Verordening (EG) nr. 1348/2000 van de Raad van 29 mei 2000 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken (PB L 160, blz. 37). Deze verordening is vervangen door verordening (EG) nr. 1393/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 inzake de betekening en de kennisgeving in de lidstaten van gerechtelijke en buitengerechtelijke stukken in burgerlijke of in handelszaken, en tot intrekking van verordening nr. 1348/2000 (PB L 324, blz. 79).

Wat de bevoegdheid van het Hof betreft om de gestelde prejudiciële vragen te beantwoorden, herinnert het Hof er om te beginnen aan dat, aangezien de verordening inzake de betekening en de kennisgeving is vastgesteld op de grondslag van titel IV van het EG-Verdrag betreffende visa, asiel, immigratie en andere beleidsterreinen die verband houden met het vrije verkeer van personen, enkel een nationale rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, het Hof kan verzoeken om een uitspraak over een vraag van uitlegging van deze verordening. Volgens het Hof is in de onderhavige zaak aan dit criterium voldaan, omdat de verwijzende rechter in zijn verzoek om een prejudiciële beslissing heeft aangegeven dat de door hem in het hoofdgeding te geven beslissing, een beslissing in laatste aanleg is. Het Hof is namelijk van oordeel dat het niet elke controverse moet beslechten die kan bestaan over de mogelijkheid om in het kader van het nationale recht tegen een dergelijke beslissing een rechtsmiddel aan te wenden.

Verder oordeelt het Hof dat, nu het beroep in het hoofdgeding strekt tot nietigverklaring van een weigering van de griffier waarvan wordt gesteld dat daardoor een recht van de verzoeker wordt geschaad, bij de verwijzende rechter een geding aanhangig is gemaakt, zodat die rechter een rechtsprekende functie vervult. Bijgevolg verklaart het Hof zich bevoegd om de prejudiciële vragen te beantwoorden.

Ten gronde stelt het Hof om te beginnen vast dat de verordening betreffende de betekening en de kennisgeving het begrip buitengerechtig stuk niet nauwkeurig en uniform omschrijft. Ondanks het feit dat de Commissie in overleg met de lidstaten een lijst heeft opgesteld van de stukken waarvan de betekening of kennisgeving mogelijk is, komt het Hof voorts tot de conclusie dat **het begrip „buitengerechtig stuk” in de zin van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving toch moet worden aangemerkt als een gemeenschapsrechtelijk begrip en niet als een nationaalrechtelijk begrip.**

Het Hof is van mening dat de verordening inzake de betekening en de kennisgeving beoogt een systeem van intracommunautaire betekening en kennisgeving in te voeren, dat de goede werking van de interne markt tot doel heeft. Gelet op dit doel, kan volgens het Hof de in die verordening bedoelde justitiële samenwerking zowel plaatsvinden in het kader van een gerechtelijke procedure als buiten een dergelijke procedure om, voor zover die samenwerking grensoverschrijdende gevolgen heeft en nodig is voor de goede werking van de interne markt.

Verder wijst het Hof erop dat het betrokken stuk, dat met het oog op de kennisgeving ervan is bezorgd aan de griffier van de verwijzende rechterlijke instantie, is opgesteld door een notaris, en als zodanig een buitengerechtig stuk in de zin van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving is.

Met betrekking tot de door een aantal regeringen geformuleerde bedenkingen, namelijk dat een ruime opvatting van het begrip buitengerechtig stuk een onevenredig grote last meebrengt, gelet op de middelen van de nationale rechterlijke instanties, preciseert het Hof ten slotte dat de uit de verordening inzake de betekening en de kennisgeving voortvloeiende verplichtingen ter zake van betekening en kennisgeving niet noodzakelijkerwijs op de nationale rechterlijke instanties rusten, en dat het de lidstaten vrijstaat, daartoe andere organen aan te wijzen dan de nationale rechterlijke instanties. Anderzijds merkt het Hof op dat betekening of kennisgeving via verzendende en ontvangende instanties niet de enige wijze van betekening of kennisgeving is waarin deze verordening voorziet.

Bijgevolg komt het Hof tot de slotsom dat de betekening en de kennisgeving, buiten een gerechtelijke procedure om, van een notariële akte als die welke in het hoofdgeding aan de

orde is, binnen de werkingssfeer van de verordening inzake de betekening en de kennisgeving vallen.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

Beschikbare talen: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, RO, SK

De volledige tekst van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de internetpagina van het Hof

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=NL&Submit=rechercher&numaff=C-14/08>
vanaf ongeveer 12.00 uur.*

Voor nadere informatie wende men zich tot de heer Stefaan Van der Jeught.

Tel: +352 4303 2170 Fax: +352 4303 2988